

LIVMÖDRARS KRAFT & VISDOM

ALLA GUDARS MODER

Ania Munay

ALLA GUDARS MODER

Lassbo Förlag
www.lassboforlag.se

ISBN 978-91-986609-1-3

© Ania Munay, 2022
www.gaialife.se

Materialet i denna bok är skyddat enligt upphovsrättslagen.

Redaktör: Maria Redström Norrman
Grafisk form: Gabriella Brantdahl
Omslagsfoto: Christine Friberg

Tryck: ScandBook, 2022
www.scandbook.com

LIVMÖDRARS KRAFT & VISDOM DEL 3

ALLA GUDARS MODER

Ania Munay

Förord

JAG HAR TAGIT MIN PLATS i cirkeln av kvinnor och väntar.

Runt omkring mig sitter många andra kvinnor.

Blivande prästinnor och systrar.

Olika vägar har lett oss hit men i det djupaste är vi ändå här av samma anledning.

En stark längtan har visat oss till denna plats.

En inre röst som ömsom viskat och ömsom ropat ut en önskan till oss om att hämta tillbaka vår egen kraft och visdom.

Och vi har alla hörsammat kallelsen.

Så kommer hon in i rummet. Hon är liten, men besitter en enorm närvaro och en kraftfull energi som är omöjlig att bortse från. Jag slås av hur vacker hon är, så självklar och trygg i sin egen kropp.

Jag ser på henne och känner hur tårarna bränner bakom ögonlocken.

Det är något med den här kvinnan som fyller mig med en stark känsla av hemkomst. Som om jag varit på en lång resa och nu äntligen hittat hem.

Ania.

Det är sällan jag mött en människa som känns så otroligt självklar och sann i hela sitt uttryck.

Det är lätt att känna lika delar kärlek som viss rädsla inför henne.

För Ania är sann. Sann mot sig själv och sann mot oss som valt att komma till henne. Hon ser bakom maskerna och hör vad som sägs bortom ord-

en. Hon talar sin sanning, och hon gör det med kraft och kärlek och ofta med en varm humor bakom orden. Att sitta i cirkel tillsammans med henne har krävt av mig att även jag ska vara sann. Att jag, precis som hon, ska se och äga allt det som är jag, både ljus och mörker.

För Ania själv väjer inte.

Hon sänker inte blicken för det obekväma.

Hon vågar sätta ord på sådant vi helst vill gömma undan och hennes ärlighet gör att jag får möjlighet att både se och nå nya djup inom mig själv.

Jag har många gånger fått vara med när Ania har delat sin medicin i grupper med blivande prästinnor och womb-healers. Och jag är förundrad och rörd över det arbete hon gör. Över magin som skapas. Hon är som ren naturkraft av kärlek, styrka och sårbarhet. Att dela med sig av sin kunskap som hon gör kräver ett enormt mod. Det är magi att se och känna hur den kraft hon hämtat hem inom sig själv väcker och inspirerar oss andra till att söka vår egen kraft inom oss själva.

Anias egen historia, nedskriven i dessa böcker, är nu en del av hennes medicin och en kraftfull sådan. Jag själv är bara en av många som känt och upplevt hur hennes berättelse satt i gång processer inom mig själv som lett mig närmare min egen sanning.

Hennes resa har blivit en vägvisare för andra som vandrar vägen hem till sig själva.

Anias ord skapar nya cirklar genom vilka hennes medicin sprider sig ut i väven.

Jenny Rosenberg

Alla gudars moder

SOMMAREN VAR SLUT. HÖSTEN KOM med kyligare mornar och dagg i gräset. Spindlarna vävde sina stora vackra nät som fylldes med daggens droppar. De såg ut som gnistrande kristaller när morgonsolens strålar träffade dem. Jag hade tagit för vana att gå ut och sätta mig på trappan med en kaffekopp. Invirad i en varm filt och med en kopp kaffe gjorde jag mig redo att möta dagen. Denna morgon var annorlunda. Efter en sömnlös natt låg jag omsluten av en kärleksfull och helande energi i den tidiga vargtimmen. Trots dålig sömn kände jag mig ändå utvilad och redo för nästa äventyr. Det var äntligen tid att resa till Glastonbury. Jag hade varit där en gång tidigare. Det hade gått fem år sedan dess och nu var det dags att göra det som Gudinnan förmedlat till mig. Vid mitt tidigare besök hade jag under en meditation på Tor blivit tillsagd att jag skulle återvända för att göra ett energiarbete. Det handlade om mänsklighetens uppvaknande och att skapa utrymme för den feminina energins återkomst. Jag blev visad hur viktigt det var att den feminina kraften åter skulle resas i sin fulla potential i både män och kvinnor. Allt för att jorden och mänskligheten skulle födas på nytt. Jag hade haft en stark upplevelse när jag mediterade i den gamla ruinen. Budskapet förmedlades av Ariel, Guds lejoninna och min skyddsängel, som hade funnits vid min sida sedan jag var barn. Orden hade landat helt rätt i hjärtat även om det var en svindlande tanke och ett stort ansvar.

I den tidiga morgontimmen gick jag och Linn över gårdsplanen till min

bil för att köra till Landvetter. Vi var båda uppspelta inför resan och det kändes helt fantastiskt att äntligen få besöka Stonehenge. Jag hade länge drömt om att få uppleva denna magiska plats. Jag kände också fjärilar som rörde sig i magen när jag tänkte på att möta Magnus igen. Han var en av deltagarna som hade tagit mig med storm. Bara tanken på honom fick mitt hjärta att slå snabbare och drog i gång en känslostorm jag inte kunde kontrollera. Jag ville inte säga något till Linn. Först behövde jag landa i det själv och försöka hantera mina känslor utan att de fullständigt tog över.

TÅGET RUSADE FRAM I DET vackra engelska landskapet på väg till Bristol där en taxi skulle hämta oss. Vi skulle bo på ett ställe som hette Shambhala som låg vid foten av Tor. Då jag vetat i flera år att jag skulle ta med en grupp till Glastonbury för att göra ett stort energiarbete år 2000 hade jag sått mina frön om själsresan till Avalon. Så när tiden var mogen blev det en grupp på tolv personer som reste till den mytomspunna platsen i södra England. Linn var med på resan för att hjälpa mig att hålla ordning på allt det praktiska och vara ett stöd under det helande processarbetet i cirkeln. Jag hade noga planerat in besöken på de kraftplatser där våra energiarbeten skulle göras. Intentionen var att förena den feminina och maskulina kraften av Gud/Gudinnan inom och utanför oss själva. Detta var ett uppdrag som jag hade tagit på mig med största allvar. Ett uppdrag som jag blivit vägledad att göra. Min önskan var att alla skulle få de initieringar som var och en

var redo för i sin andliga och personliga utveckling. Med dagliga vägledda meditationer, healing och delningar i cirkeln samt naturupplevelser i det vackra landskapet hoppades jag att allt skulle vävas samman på bästa sätt. Jag kände full tillit till att jag skulle bli vägledd av mina guider och förfäder. För jag var en av dem som hade som uppgift att möjliggöra mänsklighetens uppvaknande och jordens frekvenshöjning. Jag vill inte påstå att jag visste vad som skulle ske då det fortfarande låg i det fördolda, men jag hade tillit och mitt hjärta visade mig vägen. Det var en trygghet för mig att veta att jag var vägledd i kärlek. Om jag lyssnade på min intuition och inre röst så skulle allt ske som det stod skrivet i stjärnorna. Med blicken ut genom fönstret lyssnade jag till konversationerna som pågick runt mig. Alla var uppspelta, glada och förväntansfulla. Det var en skön stämning i gruppen som bestod av både män och kvinnor. Jag kände dem från mina meditationscirklar och utbildningar. Det var bara Magnus som jag inte kände och en kvinna från Varberg som jag inte hade träffat tidigare. Några av deltagarna hade jag fått djupare kontakt med så det gladdde mig att de var med på min första resa. Det var fina människor som alla önskade att möta sig själva på ett djupare och högre plan. När Margit frågade Magnus varför han var med på resan spetsade jag öronen för att höra varje ord han sa. ”Jag fick en broschyr av en vän som hade varit på en kurs hos Ania. Han trodde att denna resa var något för mig. Jag läste inte vad det stod utan jag bara visste att jag skulle åka med. Så jag anmälde mig utan att tveka”, sa han och skrattade. Jag vände mig mot honom och kunde inte låta bli att fråga varför han var så säker på att han skulle med. ”Min guide har sagt att jag ska åka på en viktig resa så när jag fick reda på denna så visste jag”, sa han och mötte min blick. Jag blev nyfiken. ”Vad heter din guide?” frågade jag. I samma stund undrade jag

vad det skulle spela för roll, men när Magnus i nästa andetag sa Blue Eagle kändes det som att hjärtat skulle stanna. Jag blev tyst och bara stirrade på honom. Det kändes som att tiden stannade. Allt blev stilla. Utan att svara nickade jag bara och tittade ut genom fönstret igen. För en kort sekund slöt jag mina ögon och kände närvaron av Blue Eagle. Han log mot mig och jag omslöts av den blå energin som sedan flödade genom mig, fyllde mig med ett lugn.

Som på ett kommando blev det tyst i tågkupén. Några tycktes ha somnat, andra mediterade eller hade försjunkit in i sig själva. Det var magi i luften och jag insåg att Magnus och mitt möte var planerat långt innan vi gick ner på jorden den här gången. I samma stund kom en rädsla krypande och jag försökte skjuta den åt sidan. Rädslan var att mista honom innan vi hade fått ett sant möte. ”Ha tillit till processen”, hörde jag inom mig. Men rädslan hade visat sig och bakom den stod svartsjukans demon och flinade mig rakt upp i ansiktet med sina svarta ögon. ”Jag ser dig”, sa jag samtidigt som jag tog ett djupt andetag och omslöt henne med kärlek. Det kändes överkligt, som att jag hade klivit ur tiden och befann mig i en annan verklighet.

Magnus var mannen som jag mött i mina drömmar under flera år. Den mörka mannen med lockigt hår och bruna ögon. Han som kommit till mig i mina tidsresor och ut ur kroppen-upplevelser. Det fanns ingen som helst tvekan. Magnus, denne vackre unge man som såg ut som en grekisk gud. Mjuk men ändå manlig och helt olik de män jag hade blivit attraherad av tidigare. Jag försökte hålla mig lugn och balanserad utåt, men inom mig stormade ett hav av känslor. Redan innan vi åkte visste jag att det var han och jag. Det sista Hanna sa till mig innan jag åkte var: ”Kom ihåg vad jag sa, du kommer gifta dig med honom.” Jag visste, men visste han?

Taxin stannade framför en stenmur, murgrönan hade slingrat sig och bildade ett stort grönt täcke över muren. En vacker skylt i mässing med orden "Välkommen till Shambhala" visade ingången till ett healingcenter. Taxichauffören ställde sig framför den rundade trädörren och ringde på ringklockan. Strax kom en kvinna i femtioårsåldern och öppnade dörren. Hon välkomnade oss med ett stort leende. Jag klev fram för att presentera mig. I stället för att ta min utsträckta hand gav hon mig en kram. "Du måste vara Ania."

Det var som att kliva in i en annan värld. Trädgården som omgav huset var under arbete men det var bedårande vackert och jag var tacksam över att jag valt denna plats att bo på. Bara trädgården var en upplevelse i sig. Isis, som kvinnan hette, erbjöd tillsammans med sin man kurser och utbildningar. Hon hyrde även ut stället till andra grupper som kom dit. Hon visade oss in i huset som bestod av flera sovrum, samt ett rymligt kök med en stor matsal. Det fanns också flera olika behandlingsrum som alla hade olika namn. Isis gick runt och fördelade rummen till alla som skulle sova på andra våningen i det gamla huset. Jag och Linn delade ett rum som vätte in mot en bakgård. Alla var nöjda och stämningen var hög.

Middagen serverades i den stora matsalen som låg i anslutning till det rustika köket. Ett långbord var vackert dukat och vi satte oss till bords. Vi bjöds på vegetarisk mat som bestod av linssoppa, sallad och nybakat bröd. Alla åt med god aptit efter den långa resan. Efter middagen berättade Isis om sig själv och om Shambhala. Hon arbetade med healing och meditationer. Isis var trancemedium och anordnade resor till Egypten, vilket jag tyckte var spännande och gärna ville höra mer om. Hon var en storvuxen kvinna med långt vitt hår som hängde ner för hennes axlar, det syntes att

håret var slitet och i stort behov av en klippning. Något som antagligen ingen annan reflekterade över, men som gammal frisör såg jag med en annan blick. Hennes kroppsspråk var drottninglikt och trots hennes stora kroppshydda rörde hon sig graciöst. Jag fick nästan känslan av att hon spelade en roll och för en kort sekund undrade jag vem hon egentligen var. Isis var en spännande kvinna med stark auktoritet. Alla lyssnade och tycktes fascineras av hennes berättelser och den energi hon utstrålade. Magnus satt snett framför mig och i smyg studerade jag honom. Alla mina sinnen var öppna och jag drogs in i hans mjuka och behagliga energi. Jag ville dra fingrarna genom hans korta lockiga hår, kyssa hans vackra nacke och smeka hans skäggiga kind. Jag hejdade mig då jag kände hur min åtrå drog mina tankar in i fantasins värld. Magnus måste känt mina blickar för han vände sig plötsligt mot mig och log. Jag log tillbaka och kände hur jag blev varm. Jag hoppades att det halvdunkla rummet dolde mina rodnande kinder.

Vi satt kvar allihop en stund efter maten och drack te medan jag informerade om att vi skulle samlas i det större rummet på andra våningen där vi skulle presentera oss och göra en vägledad meditation innan vi gick till sängs. Jag och Linn gick före för att prata oss samman om agendan inför kvällen. Linn tittade på mig och frågade hur det var med mig då hon märkte att jag inte var helt närvarande. Jag berättade att jag var omtumlad av starka energier efter mitt möte med Magnus och att vi hade samma guide, Blue Eagle, som hade sett till att han åkt med på den här resan. Jag skrattade. ”Wow, det är ju hur spännande som helst”, sa Linn och spärrade upp sina rådjursliknande ögon. ”Men han är så många år yngre”, sa jag och mina tankar skenade i väg. Vad skulle alla tycka och tänka? ”Sluta”, sa Linn. ”Du vet att det inte spelar någon som helst roll. Är det meningen att ni två ska bli ett par

så är det så. Eller hur?” Jag nickade och visste att det var sant. Det kändes skönt att ha satt ord på vad som hände i mig. Det fanns en högre plan och jag ville helst bara gå händelserna i förväg för där och då ville jag bara vara med Magnus. Jag betedde mig som nyförälskad tonåring. Linn skrattade åt mig och gav mig en kram och sa att allt skulle bli som det var menat. ”Det är ju vad du själv alltid säger”, sa hon och skrattade igen. Ja, så var det ju. Allt sker som det ska, så ha tillit till processen. Det var mitt mantra och det hjälpte mig i den stunden. Jag behövde samla mig, hålla balans och vägleda de andra som var med på resan. Vi hade en uppgift och det var mitt ansvar att se till att vi lyckades göra det energiarbete som skulle göras på Tor. Innan det gjordes behövde varje deltagare transformera tung energi, grunda sig, återknyta sin energi med Gudinnan och öppna upp för sitt högre medvetande. Alkemi skulle skapas och en portal mellan himmel och jord skulle öppnas. Jag var inte orolig för det energiarbete som skulle göras, men jag behövde fokusera och inte fara i väg in i en dimma av begär. Så tänkte den del av mig som ville ha kontroll. Samtidigt ville jag bara vara i nuet och låta kärleken visa mig vägen. Det var tydligt hur dessa två krafter, rädsla och kärlek, dansade med varandra. Det kändes som en del av mig stod längst ut på klippan redo att hoppa ut i det okända. I det här fallet var det att ge mig hän till kärleken, följa med i tillit och med vetskapen att allt skedde utifrån det högsta bästa. Jag var hållen av den stora Modern och Fadern och de ville mig väl. Det hade varit en lång resa av helande som hade tagit mig hit där jag stod idag. Min drivkraft och intention var att finna den sanna kärleken. Drömmen om kärleken hade tagit mig på en djup och hissnande resa in i mig själv. Jag hade blivit visad det jag behövde acceptera, omfamna, förlåta och älska för att kunna sätta mig själv fri. Nu hade Magnus, min tvillingsjäl,

kommit in i mitt liv för att tiden var mogen för oss båda att mötas. Jag behövde egentligen bara släppa taget och följa med. Men en del i mig, rädslan, ville ha fortsatt kontroll och inte bli sviken. Jag såg det och jag ville inte att det skulle vara så. Universum och mitt högre medvetande visade tydligt att det fortfarande fanns sår som behövde helas. Gudinnan hade en plan som skulle ge mig de erfarenheter jag behövde för att kunna frigöra den prägling som satt djupt i mig. Tiden var bara här och nu och jag tänkte inte låta detta ögonblick passera utan att bjuda in kärleken i mitt liv. Jag hade inte tid att vänta utan tänkte ta saken i egna händer om det behövdes. Samma sak som jag alltid gjorde när det var hjärtat som visade mig vägen. Då blev jag likt en vulkan som tar sig genom och över murar om det så skulle behövas. Min viljekraft var både på gott och ont. Det var en eld jag behövde lära mig att vara varsam med. Den kunde både bygga upp och förgöra. Inte mer än en dag hade gått och jag var redan långt fram i tiden i min dröm där Magnus fanns vid min sida. En del av mig ville bara ruska om mig och säga: "Sansa dig kvinna. Var här och nu!" En annan del ville förlora mig i hans famn.

DET FANNS BARA ETT STORT rum i huset och där skulle männen sova. Det fick bli platsen för vår cirkel där vi kunde sitta på kuddar på golvet för att meditera och ha våra samlingar. Jag improviserade och skapade ett vackert space. I mitten av cirkeln ställde jag ljus, rökelse och kristaller. Linn hade plockat några av de få blommor som fanns i trädgården. Det var september

ALLA GUDARS MODER är den tredje och sista delen i Ania Munays självbiografiska trilogi LIVMÖDRARS KRAFT & VISDOM. Anias sökande efter den sanna kärleken och hennes strävan att hela sina och sina förmödrars trauma vägleder henne till hennes Tvillingsjäl. Med Gudinnan Kundalini som läromästare får hon de initieringar och utmaningar hon behöver för att frigöra karma och kliva ur den gamla tidslinjen som varit fylld av skam och skuld. Hon leds till en djupare visdom, till månblodet och livmoderns kraft, in i det heliga feminina. Nya magiska möten väntar. Anias resa tar henne till Glastonbury, Indien och Peru. Tillsammans med sin man utforskar hon den sexuella skapande kraften och den alkemiska magin. Illusioners slöjor tillåts falla och med ny klarsynthet blir en ny väg i frihet möjlig. Om igen tar hon det stora språnget ut i det okända.

Ania Munay, praktiserande shaman och medicinkvinna, driver tillsammans med sin man Gaia Life kursgård utanför Göteborg. Med drygt trettio års erfarenhet av andlig utveckling och healing, utbildar och vägleder hon idag andra att hela sin historia och leva sin dröm.

Lassbo Förlag

FÖR BERÄTTELSEN I DIG

9 789198 660913 >